

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13815/2023
05.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Ања Станивук, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Жељко Ристић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 697/21 од 24.02.2022. године, у седници одржаној 05.07.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле-противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 697/21 од 24.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 520/19 од 15.09.2021. године, ставом првим изреке, разведен је брак парничних странака закључен ...2016. године у Ставом другом изреке, заједничко малолетно дете парничних странака мал. ВВ рођена ...2017. године, поверена је на самостално вршење родитељског права мајци АА. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа мал. ВВ са оцем ББ, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно износ од 40.000,00 динара почев од 15.09.2021. године, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле-противтужене у делу преко досуђеног износа од 40.000,00 динара до траженог износа од 500 евра. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле-противтужене којим је тражила да се утврди да она и њено малолетно дете ВВ имају право становања на стану у ..., ближе описаном у изреци, а које право становања би трајало до пунолетства малолетне ВВ. Ставом седмим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се заједничко малолетно дете ВВ повери њему као оцу на самостално вршење родитељског права, да се уреди начин одржавања личних односа између мајке и малолетног детета и да се обавезе тужиле-противтужена да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно износ од 100 евра, све на начин ближе

описан у том делу изреке. Ставом осмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 697/21 од 24.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у делу става четвртог изреке којим је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно износ од 30.000,00 динара почев од 15.09.2021. године, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно износ од још 10.000,00 динара, почев од 15.09.2021. године, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставовима шестом и осмом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила-противтужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са неблаговременом допуном.

Тужени-противтужилац је поднео одговор на ревизију тужиле-противтужене, са захтевом за накнаду трошкова за састав одговора.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) у вези члана 208. ПЗ Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Такође неосновано с садржином ревизије указује да је другостепени суд учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП с обзиром на то да је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеној пресуди.

Према утврђеном чињеничном стању, брак парничних странака је закључен ...2016. године у Током трајања брачне заједнице рођена је њихова ћерка ВВ (...2017. године). Због озбиљно и трајно поремећених односа међу парничним странкама њихова заједница живота прекинута је у јануару 2019. године. Привременом мером Другог основног суда у Београду П2 520/19 од 13.10.2020. године, тужени-противтужилац је обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета месечно плаћа износ од 40.000,00 динара. Тужила (рођена 1977. године) запослена је у Јавном предузећу „ГГ“ на радном месту директора за ... и остварује месечну зараду од 183.000,00 динара. Живи са малолетним дететом у стану од 60м² који је у власништву туженог-противтужиоца у ком су живели заједно до престанка заједнице живота. Нема непокретности у свом власништву, док на непокретностима иза смрти њеног оца још није спроведен оставински поступак, а учесници ће поред ње бити њен рођени брат и мајка. Тужени (рођен 1976.године) је запослен у предузећу „ДД“ д.о.о. где као директор остварује месечне приходе у износу од 196.000,00 динара. Власник је стана површине 60м² у ... и нема других непокретности у свом власништву. Има уштеђевину од 6.000 евра на девизном рачуну у „Banca Intesa“. Живи у стану својих родитеља, а плаћа месечну закупнину од 350 евра за стан у коме повремено бораве његови родитељи (када дођу из викендице). Вози службени аутомобил. Комунални трошкови домаћинства законске заступнице малолетног детета и туженог утврђени су месечним износима наведеним у нижестепеним пресудама. Парничне странке немају друге законске обавезе изражавања. Малолетна ВВ старости четири године, иде у вртић „ЂЂ“ и похађа више ваннаставних активности (часове енглеског језика, часове клавира и јахања). Утврђено је да месечне потребе за малолетну ВВ износе 80.000,00 динара и

односе се на исхрану, одевање, средства за личну хигијену и похађање часова енглеског језика, као и разних друштвених активности (одлазак у музеје, клизање, јахање). Суд је осим о потребама малолетног детета и могућностима родитеља да стичу зараду водио рачуна о минималној суми издржавања у смислу члана 160. став 4. Породичног закона.

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је позивајући се на одредбе чланова 154., 160., 161. и 162. Породичног закона (ПЗ), нашао да се потребе малолетне ВВ, као детета узраста 4 године, могу задовољити месечним износом од 80.000,00 динара и проценио да је тужени као отац у могућности да доприноси њеном издржавању месечним износом од 40.000,00 динара, почев од 15.09.2021. године (колико је већ доприносио по решењу о привременој мери), док је преко овог износа, а до тужбом захтеваног износа од 500 евра месечно, одбио тужбени захтев. Према становишту првостепеног суда, досуђеним износом на име издржавања обезбеђује се подмирење потреба малолетног детета и осигурава исти стандард који имају њени родитељи.

Побијеном другостепеном пресудом оцењено је да је првостепени суд погрешно применио материјално право из одредбе члана 160. и 162. Породичног закона (ПЗ) приликом одлучивања о висини месечног износа издржавања, па је преиначена првостепена пресуда смањењем износа доприноса издржавању на 30.000,00 динара месечно, са образложењем да ће се тим износом задовољити потреба малолетног детета, при чему егзистенција туженог као дужника издржавања није угрожена јер су се његови приходи у последње две године знатно смањили, док остала средства потребна за издржавање детета треба да обезбеди мајка, не само новцем, него и старањем о детету.

По налажењу Врховног суда, правилно је другостепени суд применио материјално право из одредби чланова 160. и 162. ПЗ, приликом оцене висине доприноса туженог у издржавању мал. ћерке узраста од четири године.

Према одредби члана 68. Породичног закона-ПЗ („Службени гласник РС“, број 18/05...6/15) право је али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 154. став 1. истог закона дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања како то прописује члан 160. став 2. истог закона, док могућност родитеља, као дужника издржавања зависи од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његових личних потреба, али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање (члан 160. став 3. ПЗ).

Неосновани су наводи ревизије тужиле-противтужене да суд није водио рачуна о најбољем интересу малолетног детета и да је неправилно применио материјално право из одредбе члана 162. став 3. ПЗ одмеривши побијеном пресудом допринос туженог-противтужиоца у издржавању малолетне ћерке. Наиме, другостепени суд је полазећи од утврђеног чињеничног стања применом одредбе чланова 154. став 1. и 160. до 162. ПЗ и руководећи се најбољим интересом детета сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, обавезао туженог-противтужиоца да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа износ од 30.000,00 динара месечно због чега је тужбени захтев преко досуђеног износа до 40.000,00 динара (за износ од још 10.000,00 динара) одбио као неоснован.

Наиме, могућности туженог као дужника издржавања да доприноси издржавању детета су правилно процењене, имајући у виду да су у моменту пресуђења приходи туженог знатно смањени у односу на време када је привременом мером обавезан да на име свог доприноса за издржавање мал. детета месечно плаћа износ од 40.000,00

динара. Наиме, утврђено је да су се приходи туженог у последње две године знатно смањили, па је месечна зарада тужиље-противтужене незнатно нижа у односу на износ месечне зараде туженог-противтужиоца. По оцени Врховног суда, досуђени износ издржавања у складу је са утврђеним реалним могућностима туженог-противтужиоца и његовим животним стандардом и уз допринос тужиље-противтужене као мајке довољан је да се задовоље све потребе малолетног детета странака предшколског узраста. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпун развој малолетног детета на њеном садашњем узрасту. Имајући у виду да оба родитеља треба да допринесе издржавању малолетног детета, преостала средства за издржавање мал. ВВ ће обезбеђивати тужиља-противтужене као законска заступница која се брине о њој, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у њену негу и подизање. С тога је правилно другостепеном пресудом одбијен тужбени захтев преко досуђеног износа од 30.000,00 динара месечно на име издржавања, за износ од још 10.000,00 динара месечно као превисоко постављен, с обзиром на узраст и утврђене потребе малолетног детета као повериоца издржавања и материјалне могућности туженог-противтужиоца као дужника издржавања.

Указивање у ревизији да су туженом као директору приходи у последње две године повећани, а не смањени и да је његов животни стандард већи од утврђеног нема утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, јер се овим ревизијским наводима уствари оспорава утврђено чињенично стање и исти нису дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији у породичном спору за издржавање. Промењене околности на страни дужника издржавања након пресуђења у овој парници могу евентуално бити од утицаја на измену одлуке о висини издржавања у новој парници.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију је одбијен као неоснован, јер исти нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП. На основу члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић